

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלָום בָּתֵּל אֶבְיוֹן - יִפוֹ

28 אפריל 2015

ת"פ 14-01-34423 מדינת ישראל נ'

גזר דין

הנאשם הורשע – לאחר ניהול הוכחות – בביצוע עבירה של תקיפת ז肯 הגורמת חבלה של ממש לפי ס' 368 ו (א) לחוק העונשין ובבעירה של איומים לפי ס' 192 לאותו החוק.

הכרעת הדין מגוללת בהרחבת את הקורות את הנאשם ואת המתלונן באותו יום קיצי, ב-, 4.7.13 כאשר עת ערב ביקש הנאשם לתלוות מודעה על כניסה אסיפה דייריים בלוח מודעות הבניין, ובדרכ פגע במתלונן.

הוائل ובין השניים היה קיים סכסוך שכנים עתיק יומין, התפרק הסכסוך מחדש, כאשר נראה היה לנ来宾 כי המתלונן מבקש להסיר את המודעה שתלה בחדר המדרגות, ועל כן איים עליו שאם יעשה כן – יוריד לו את הראש.

המתלונן לא הספיק לומר מילה, והנה – משסביר הנאשם כי המתלונן לא שועה לאיומים – היכחה אותו במכות אגרוף לפניו אשר הפללה את המתלונן לרצפה.

لامתלונן, אדם יליד שנת 1939, נגרמו חבלות לפניו, בידו, ובירך ימין.

הצדדים טענו לעונש, כאשר המדינה עשתה כן בדין הקודם, ביום 1.4.15; הטענה עדשה על כך כי הנאשם אין עבר פלילי, וההגנה הפנתה כי הנאשם עצמו אינו ינווקא, והוא כבר בן 62, ולא זו בלבד, אלא שהוא גם נכה מוכר על ידי הביטוח הלאומי בשיעור נכות של 47 אחוזים.

המדינה עדשה על כך כי המחוקק שם דגש על עונשיהם של אלה הפוגעים בקשישים, בתיקון המינוח לחוק, לפיו יש לקבוע מאסר בפועל, כלל, בעבירה זו, ועדשה על כך כי למתלונן נגרמו כאבים רבים. המדינה עדשה כמו כן על הערך הנפגע – הצורך להגן על החלש בחברה, ועתרה למתחם עונשי בן 6-24 חודשים מאסר בפועל.

המדינה אף הגישה פסיקה, אליה ATIICHIS בהמשך.

בֵּית מִשְׁפָּט הַשְּׁלוֹם בָּתֶּל אֲבִיב - יִפוּ

28 אפריל 2015

ת"פ 14-01-34423 מדינת ישראל נ'

לאחר שהמדינה סיימה לטעון לעונש, ובהתאם להוראת החוק בעניין מאסר בפועל כלל – נשלח הנאשם אל הממונה על עבודות השירות, על מנת לבדוק כשירותו לבצען, והנה מונחת בפניי היום חוות דעתו החיובית של הממונה, הגם שהלה עומד על כך כי הנאשם אינו מן הבראים והחסונים, באופן שעולה בקנה אחד עם טענות ההגנה לעניין מצבו הבריאותי, שהוא בכיר ע.

ההגנה טענה היום לעונש ועמדה על מספר נקודות, ש לדעתה יש בכוחו המ壯בר כדי להחריג את הנאשם מן המתחם העונשי הנוגה לגבי תוקפי קשיים.

עוד קודם לכן, חיזדה ההגנה והפנתה לכך כי אין מדובר בbijouterie של תקיפת קשייש "קלאסית", קרי – שוד או תקיפה של אדם כאשר גילו המתකדס הוא חלק בלתי נפרד מזמנו של העבריין.

אומר כבר עתה, כי אני מסכים עם ההגנה לעניין זה, שכן אין מחלוקת כי תקיפת המתלון הייתה לא רק ספונטנית ולא מתוכננת, אלא שבוצעה על רקע סכsoon שכנים, כאשר גילו המתקדס של המתלון אינם מהווים גורם בשיקולי התקוף.

ברי לי שאין להקל ראש בעבירה ובעוון הקבוע לצד, שכן בכל זאת ידע הנאשם על גילו של המתלון, אולם כאמור, הפגיעה בערך המוגן היא נמוכה עד בינוונית, לכל היותר, בנסיבות תקיפה ספונטנית זו, כאשר גילו הוא כאמור רכיב אגביו בעניין התקוף, שכמובן אף הוא אינוILD.

לא פחות חשובה בעיני היא העובדה כי הנאשם הרחיק עצמו מהבניין נושא הסכsoon. רוצה לומר, על פי חזוי השכירות שהוצעו בפניי, נראה כי הנאשם עמד בדיורו בדיון הקודם, ועזב את הבניין, ובכך למשה הפחת במידה מסוימת, עד אפסית, את האפשרות כי החיכוך יתעורר מחדש, וחיללה תיגרם פגיעה נוספת למתלון.

לא משנה בעיני העובדה כי הנאשם עשה כן מפני הבושה לדבריו חווה נוכח ההליך הפלילי, שכן השכנים – לדבריו – לא הקלו עמו משוהגש נגדו כתוב אישום פלילי, ובוודאי לא עשו כן לאחר הרשותו בדיון.

יצוין, באותה נשימה, כי הנאשם הוא אדם בן 62, ללא כל עבר פלילי, ובמילים אחרות – נורמטיבי, כך שלא יכול להיות חולק כי האירוע נושא כתוב האישום הוא חריג ביותר בנוף חייו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14-01-34423 מדינת ישראל ני

28 אפריל 2015

1 בעניין אחר שבא לפנוי, אך לאחרונה ממש, 15.4.15, בעניין ת.פ. 13-02-51922 מדינת ישראל נגד יוסף
2 בדולב, היו האירועים דומים להפליא: ריב שכנים בין אדם בן 72 לבין נשים בן 60, כאשר נגרמו
3 לאותו קשייש חבלות לא פחות חמורות מהחבלות שנגרמו למTELON דכאן. גם הנאשם שם היה נעדר
4 עבר פלילי.

5
6 בעניין הגיעו הצדדים להסכמה עונשית לפיה ירצה הנאשם 4 חודשים מאסר בפועל בעבודות
7 שירות, לצד פיצויי הולם.

8
9 הנה כי כו, המדינה מבקשת מתחם עונשי שהרף התחתון שלו עומד על חצי שנות מאסר, כאשר אך
10 לפני זמן קצר הסכימה לעונש של 4 חודשים מאסר בפועל, במקרה שאינו אלא תואם של המקרה כאן.

11 נתתי דעתך כי באותה פרשה, בדולב, לא נוהלו אמנים הוכחות, אולם מצד שני, בתקיך זה הבטיח
12 הנאשם – לאחר הכרעת הדין – לעשות מעשה ולהרחק עצמו מאזור הסכסוך, אמר ועשה.
13

14 בעניין זה משחק לטובתו, הגם שלא ניתן לומר כי הנאשם הביע אמפתיה למTELON, ولو בדיעבד, וניכר
15 בו כי הוא מתנסה לקבל את הכרעת הדין.

16 בדין הקודם ذובר בקשריו הכלכליים של הנאשם, אדם נכה אשר לדברי ההגנה אך לאחרונה מצא
17 מקור פרנסה (הוא צו תלושי שכר), והרהרתי ביני לבין עצמי על עניישה מינימלית מבחינות בעבודות
18 שירות, אולם המתלונן, שהיה באולם, הביע הסתייגות ובקריאות בינויים מסר כי הנאשם אינו חסר
19 כל.

20 בדין היום, טרם גזירת העונש, שאלתי אפוא את הנאשם לעניין זה, ובהגינותו וביוישר מסר כי
21 ברשותו שתי דירות ועוד חנות. הנה כי כו, רוחות לי מבחינה זו, שכן לטעמי אין בעיה אמיתי מבחינת
22 ריצויו המאסר בפועל בעבודות שירות, גם אם חיללה – כנובאותו של הסגנור – יאבذ הנายך את
23 מקום עבודתו החדש.

24 למוטר לציין, כי ההחלטה שהגיעה הتبיעה, עליה עמד הסגנור בטיעונו לעיל, היא אכן לא ממש
25 רלוונטית במקרה כאן, לא מבחינת העבר הפלילי של המבוצעים שם, ובוודאי שלא ניתן להשוות את
26 האכזריות של אדם המכחה קשיישה המאכילה חתולים בפתח הבניין, או ליד המכחה את אמו
27 הקשיישה, במקרה דנא.

28
29
30
31
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 אפריל 2015

ת"פ 14-01-34423 מדינת ישראל נ'

אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, כאשר כאמור עניין בדLOB לנגד עניי, אני גוזר על הנאש את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, אשר יירצחו בעבודות שירות, בהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות, מיום 30.3.15. הזהרתי את הנאש כי עליו לבצע את העבודות כדת וכדין, שאמ לא כן הוא מסתכן בהמרת העונש או יתרתו בריצוי מאחרי סORG וברית. באחריות הסגנור להסביר לנאים, היכן מתי וכייד עליו להתייצב אצל הממונה.

מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ישונה, בהתאם לבקשת הנאש, ליום 15.8.16.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אולם הנאש לא ישא בעונש זה, אלא אם תוך 24 חודשים מהיום יעבור עבירה של תקיפה קשה.

ג. מאסר למשך חודש ימים, אולם הנאש לא ישא בעונש זה, אלא אם תוך 24 חודשים מהיום יעבור עבירה של איומים.

ד. פיצוי בסך 8000 למתלון (כבר הופקד והועבר אליו). התובע מתבקש לוודא זאת.

המציאות תשלח העתק החלטה לממונה על עבודות השירות, בתודה, ועל מנת שיפעל את העונש בהתאם לשינוי דלעיל.

זכות ערעור לביהם"ש המחויז בת"א תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשע"ה, 28/04/2015 במעמד הנוכחים.

שםאי בקר, שופט